

Tisztelt Polgármester Úr, Elnök Úr, kedves Barátaim!

A következőkben szeretnék megemlékezni a 2018. december 15-én, a Budapesti Honvéd székházában tartott vándorgyűlésünk óta elhunyt olimpikonokról, sportvezetőkről, olimpia barátokról.

Életének 80. esztendejében december 16-án, Budapesten hunyt el **Vajna Rezső** a Magyar Olimpiai Bizottság munkatársa, aki hosszú évtizedeken keresztül szolgálta az olimpiai mozgalmat. Sportága a labdarúgás és a tenisz volt. A Ganz – Mávag labdarúgója volt, de idegenlégióskodott Egyiptomban is. Később Algériában dolgozott. Már a Magyar Olimpiai Bizottság 1989-es újjáalakulásának időszakában is az ötkarikás szervezet szolgálatában állt, egészen a londoni olimpia idejéig. Logisztikai feladatokat látott el, gondos gazdája volt a szervezet raktárának, segítő kezet nyújtott a rendezvények szervezésében és lebonyolításában, minde mellett a szállításban is aktívan közreműködött a MOB-iroda munkatársaként. Több olimpián a csapatiroda munkájában is részt vett. Aktívan segítette a Magyar Olimpiai Akadémiát is, a MOA 62. vándorgyűlésén, 2013-ban oklevél-elismerésben részesült. Schmitt Pál berni és madridi nagykövetsége alatt a fővárosokban élt és dolgozott. December 28-án az Új Köztemetőben helyezték örök nyugalomra.

December 18-án, 74 éves korában Veszprémben hunyt el **Grüll László** a Várpalotai Olimpiai Baráti Kör alapító tagja. Lakatosként a város üzemeiben dolgozott lakatosként. A Várpalotai Bányász labdarúgója volt. Később sportszervezőként a város számos sikeres sporteseményének szervezését végezte, sok évig a Várpalotai Bányász SE rendezője volt. December 22-én, Várpalotán, az Alsóvárosi köztemetőben helyezték örök nyugalomra.

December 24-én hunyt el Budapesten 80 éves korában **Teszák Sándor**. Számos rajzot készített az Ikarus termékeinek népszerűsítéséért, mellette a gyári újságban, különböző lapokban jelentek meg sportkarikatúrái. Alkotásait mintegy száz kiállításon mutatta be, külföldi helyszíneken is (Németország, Svájc, Svédország), olasz, spanyol, lengyel lapok jelentették meg rajzait. A kerület sportolói több könyvben, kiállításon, a Szent-Györgyi Albert Általános Iskola emlékcarnokában örökítette meg alkotásaival. Rendszeresen részt vett a Varjú Vilmos OBK rendezvényein, ahol a meghívott vendégekről készített karikatúrákat. 2019. január 11-én helyezték örök nyugalomra a Cinkotai temetőben.

Január 8-án, Budapesten, életének 86. évében hunyt el a kétszeres olimpiai bajnok vízilabdázó **Bolvári Antal**. Sportpályafutását úszóként kezdte. Legnagyobb vízilabdás sikereit játékosként a Bp. Honvéd sportolójaként szerezte 1952 és 1956 között. Helsinkiben és Melbourne-ben tagja volt a győztes csapatnak; 1951-ben főiskolás világbajnoki, 1954-ben Európa-bajnoki címet nyert. A melbourne-i olimpiát követően öt évig Ausztráliában élt. Hazatérése után a Vasas, a Bp. Spartacus és az FTC csapataiban játszott. A zöld-fehérekkel még harminchat évesen is nyert bajnokságot. Sportolói pályafutását követően edzői képesítést szerzett a TF-en; 1970-től a Spartacus, a Honvéd és a junior-válogatott mestere. 1980-ban Mayer Mihály kérésére a felnőtt válogatott mellett is dolgozott. Tiszti tanfolyamot is végzett, a Honvédnál élsportoló státuszban hivatásos katonaként szolgált. Hadnagyi rendfokozatban katonaolimpikon volt. Január 21-én az Óbudai temetőben helyezték örök nyugalomra

Január 12-én, Budapesten 95. életévében hunyt el az olimpiai bronzérmes, Európa-bajnok evezős **Zsitnik Béla**. A háromszoros olimpikon sportember a MOB Emlék és Hagyományörző Bizottság Hagyományörző Albizottságának is tagja volt. Háromszoros olimpikonként 1961-ben még magyar bajnokságot nyert az FTC evezőseként. Pályafutását követően előbb

1967-ben a Magyar Evezős Szövetség főtitkára lett, majd 1972-től szakfelügyelőként szolgált a sportágát. Az MTK Sportlétesítményeket Ellátó Vállalat vezérigazgatójaként 1986-ban vonult nyugdíjba. 1993-ban Kemény Ferenc díjjal tüntették ki. 2008-ban a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje kitüntetésben részesült. Január 29-én a Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra.

Életének 78. évében, január 31-én hunyt el az olimpiai bajnok labdarúgó, a Magyar Olimpiai Bizottság és a Magyar Olimpiai Bajnokok Klubja elnökségének korábbi tagja, **Ihász Kálmán**. Klubhűségét jellemzi, hogy pályafutása a Vasashoz kötődik, tizenkét éves korától visszavonulásáig Angyalföldön játszott. A Vasassal háromszor magyar bajnok lett, a kispadon Illovszky Rudolfal. Háromszor nyert Közép-európai Kupát (1962, 1965, 1970), egyszer Magyar Népköztársasági Kupát (1973). A bajnokságban 363 mérkőzésen 19 gólt lőtt. A megbízhatóságáról híres védő csatárként kezdte, majd a fedezetsorban is játszott, de balhátvédként lett igazi klasszis. A sokoldalúság meglátszott a játékán. A válogatottban 1962 és 1969 között 27 mérkőzésen szerepelt. Pályafutásának csúcsa az 1964-es tokiói olimpián nyert aranyérem volt. Tagja volt az 1964-ben Spanyolországban rendezett Nemzetek Európa Kupáján (Európa-bajnokság) harmadik helyezést elért magyar együttesnek is. Egy évig még edzette a tartalékcsapatot a Vasasnál, aztán divatárúüzletet nyitott a belvárosban. Tagja volt az Olimpiai Bajnokok Klubja elnökségének, 2007-től a Magyar Olimpiai Bizottságnak is. 2006-ban az újonnan létrejött Vasas tanácsadó testületének is tagja lett. 2008-ban róla nevezték el a Vasas labdarúgó edzőcentrumának egyik pályáját. 2011 és 2015 között a Focisegély Alapítvány kuratóriumi elnöke volt. 2011-ben Budapest XIII. kerületének díszpolgára lett, 2013-ban a Vasas életműdíjban részesítette. Március 2-án a VIII. kerületi Szent Rókus Plébánia altemplomában helyezték örök nyugalomra.

Életének 96. esztendejében, január 31-én hunyt el Perényiné **Vásárhelyi** (született **Weckinger**) **Edit**, olimpiai ezüst és bronzérmes tornász. 24 évesen került be a válogatottba és az 1948-as londoni nyári olimpián már részt vett az NTE színeiben, a magyar csapat tagjaként, ahol női összetett csapatban ezüstérmes lett. A londoni olimpia évében klubot váltott, és a Budapesti Postás SE sportolója lett. 1951-től kezdve a Vasas SC-hez került, és az angyalföldi klub színeiben készült a helsinki olimpiára. Finnországban meg tudta ismételni a négy évvel ezelőtti sikereit, hiszen összetett csapatban ismét ezüstérmet szerzett, ezt kiegészítve a női kéziszer-csapatban szerzett bronzával. Sikeres pályafutásának méltó lezárásaként, az 1954-es római világbajnokságon kéziszer-csapatban aranyérmes, összetett csapatban ezüstérmes lett. 1956-tól edzőként, illetve kondicionáló tornát vezető sportvezetőként dolgozott, könyvelői állása mellett. Nyugdíjasként, amíg egészsége engedte, az elmúlt években számos alkalommal részt vett a Magyar Olimpiai Bizottság, a hazai olimpiai mozgalom eseményein, köszöntőin. Február 19-én a XVIII. kerületben, az Árpád-házi Szent Margit Plébánia altemplomában helyezték örök nyugalomra.

Február 20-án, Németországban életének 78. évében hunyt el **Füle Judit**, Cegléd sportjának egyik ikonja. Az 1941-ben, Cegléden született sportoló a szertornában vívott ki magának hírnevet és elismerést. Kürti Béla edző által, a Ceglédi Építők Sportkörében nevelt tornászok közül ő alapozta meg a ceglédi tornasport fejlődését, mely a XX. század derekán az ország legsikeresebb nevelő egyesülete címet is kivívta. 1960-ban tagja volt a Római olimpián résztvevő magyar válogatottnak. A mesterfokú magyar bajnok úgy az olimpián, mint két soros világbajnokságon és Európa-bajnokságon is a válogatott legjobb helyezést kivívó versenyzője volt. A tornásznő végig a Ceglédi Építők versenyzője volt sportpályafutása során. A válogatottban történő mellőzöttség (hátrányos menedzselés) miatt, korán visszavonult a versenyzéstől és családi okokból kifolyólag Németországban telepedett le. Hűséges támogatója volt a

Sporttörténeti Gyűjteményének. Március 14-én, Budapest Soroksár Fatima Szűz Anya templom altemplomában helyezték örök nyugalomra.

Február 26-án, Budapesten életének 67. évében hunyt el **Rátonyi Gábor** sportvezető, edző, városvezető, aki korábban tagja volt a Magyar Olimpiai Bizottság közgyűlésének is. A BVSC-ben úszott, magyar bajnok lett; majd vízilabdázott, végül a Pécsi MSC-ben öttusázott, válogatottként Európa-kupát nyert. 1991-től úszó mesteredző. Edzőként, sportvezetőként a BVSC úszóinál vezetőedző, a Budapesti Honvédnál az úszó- és öttusa-szakosztály igazgatója. Úszóedző az öttusa-válogatottnál, egyik kiemelkedő tanítványa a világbajnok, olimpiai ezüstérmes Balogh Gábor. Sportvezetői pályafutása során elnökségi tagként tevékenykedett a Magyar Úszó Szövetségben és a Magyar Öttusa Szövetségben is, alelnökként a Wesselényi Miklós Sportközalapítványban; tagja volt a Magyar Olimpiai Bizottságnak.

Városvezetőként Zugló egykori polgármestere, a Fővárosi Közgyűlés korábbi tagja. 2017 novemberében korábbi kiemelkedő sportedzői, sportvezetői és társadalmi szerepvállalásának elismeréseként Budapestért-díjban részesült. Megkapta a Zugló díszpolgára címet is. Március 7-én az Új Köztemetőben helyezték örök nyugalomra.

Életének 94. évében, március 14-én, budapesti otthonában hunyt el **Novák Iona** olimpiai bajnok úszó. Két olimpián állt rajtköre, 1948-ban és 1952-ben. 1941 és 1954 között szerepelt a magyar válogatottban. Jelentős eredményeit a magyar gyorsváltó és vegyes váltó tagjaként, illetve hátúszásban érte el. A helsinki olimpián nővére, Novák Éva, valamint Szőke Katalin, Temes Judit társaságában volt tagja az első helyet világsúccsal elért magyar női gyorsváltónak. A győztes váltó tagjai közül utolsóként távozott az élők sorából. 1948-ban a londoni olimpián 4. és 5. helyezést szerzett. Magyar bajnoki címeinek a száma 35. Az FTC örökös bajnoka, a Magyar úszósport halhatatlanja, aki 1973 óta a sportág Hírességek Csarnokának tagja, 1992-ben MOB Olimpiai Érdemrendet kapott. Sportvezetőként is rengeteget dolgozott az úszósportért. 1971-től 1989-ig a Magyar Úszó Szövetség alelnöke, majd elnökségi tagja. 1974-től 1994-ig az európai szövetség elnökségi, majd tiszteletbeli tagja; a MOB elnökségi tagjai közé is bekerült. 1971-től 1972-ig szövetségi kapitányként irányította a magyar úszóválogatottat. Április 11-én, a Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra a 935. parcellában található urnakriptába, az ugyancsak olimpiai bajnok testvére mellé.

2019. március 26-án, 87 éves korában, Los Angeles-i otthonában hunyt el az 1952-es olimpia aranyérmes vízilabdázója **Martin Miklós dr.** Az UTE csapatával négy bajnoki címet nyert. Már tizenkilenc évesen bekerül a válogatottba, melyben 27 alkalommal szerepelt. Tagja volt az 1952-ben, Helsinkiben olimpiai aranyérmet nyert együttesnek, valamint az 1954-ben Európa-bajnokságon győztes csapatnak is. Ugyan a melbourne-i olimpiára kiutazott, a játékokon egy sérülés miatt mégsem tudott részt venni. Részt vett az olimpia utáni amerikai turnén, ahol bemutató meccseket játszottak San Francisco-tól, Miamiig. Ekkor döntötte el végleg, hogy nem tér haza. Az ELTE-n 1956 nyarán diplomázott művészettörténészként. Amerikában az USC-n a Dél-Kaliforniai Egyetemen tanult, majd a nagyhírű Princetonon az újlatin nyelvek szakterületén Phd fokozatot szerzett, professzori munkáját is itt kezdte meg. Később visszatért az USC-re, majd ezzel párhuzamosan az intézmény vízilabda csapatának vezetőedzői teendőit is ellátta. Többször látogatott haza, szerepelt az 1956-os olimpia „véres vízilabdameccsét” feldolgozó dokumentumfilmben, A szabadság viharában.

Április 21-én, Vértesacska külterületén közlekedési balesetben, 61 éves korában hunyt el **Balogh László** sportlövő olimpikon. A Magyar Sportlövő Szövetségének korábbi főtitkára, a Budapesti Honvéd SE versenyzője volt. Világkupa győztes sportlövőként a szülői olimpián a gyorstüzelő pisztoly versenyszámban 591 körös eredménnyel holtversenyben a 9. helyen vég-

zett. Az 1990. évi moszkvai világbajnokságon csapatban ezüstérmet szerzett. Július 30-án az Óbudai temető szóróparcellájában vesznek tőle végső búcsút.

Kérem, egyperces néma felállással emlékezzünk sportbarátainkra!